Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 543/2014
22.01.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у поступку предлагача М.П. из Ч., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Р4 и бр. 268/14 од 11.12.2014.године, у седници већа одржаној дана 22.01.2015.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача М.П. из Ч. и потврђује решење Вишег суда у Чачку Р4 и бр.268/14 од 11.12.2014. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Чачку Р4 и бр. 268/14 од 11.12.2014.године у одбијен је као неоснован захтев предлагача М.П. из Ч. за заштиту права на суђење у разумном року, као и захтев за новчану накнаду у износу од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења решења до исплате, који је предлагач поднео у премдету Основног суда у Чачку И бр. 296/10 (раније И бр. 2332/06) и утврђено је да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1.Устава Републике Србије. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова ванпарничног поступка за састав предлога у износу од 90.000,00 динара, као и на име судске таксе по одмерењу суда.

Против наведеног решења подносилац је изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињничног стања и погрешне примене материјалног права. Предложио је да Врховни касациони суд жалбу уважи и ожалбено решење укине и врати на поновни поступак и одлуку, или да исто преиначи и у целости усвоји предлог предлагача.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13) Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези са чланом 402. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 55/14) и члана 30. став 2. ЗВП („Службени гласник СРС“ 25/82 ... „Службени гласник РС“ 46/95 ... 55/14) на чију

примену упућује одредба члана 8в. Закона о уређењу судова и одлучио да жалба предлагача није основана.

Побијано решење није захваћено битним повредама из члана 374. став 2. тачка 1. до 3, 5, 7. и 9. ЗПП на које се у жалбеном поступку пази по службеној дужности.

Поступајући по предлогу предлагача Виши суд у Чачку је извршио увид у списе предмета Основног суда у Чачку И бр. 296/10 и утврдио да су четири правна лица из Чачка поднели 12.06.2006.године Општинском суду у Чачку предлог за извршење против извршног дужника М.П. из Ч., овде предлагача и ЈКП Чачак са предлогом да извршни дужници солидарно отклоне недостатке на инсталацији топловодне мреже у сутурену зграде у Ч. Улица… и изврше повраћај топловодне мреже у функцију грејања, те омогуће повериоцима несметано коришћење грејања у њиховим пословним просторијама, а уколико то не учине у остављеном року од 30 дана овлашћују се тужиоци да исто учине преко других извођача на терет тужених, под претњом извршења. Другим ставом је тражено од извршног дужника ЈКП Чачак да извршним повериоцима на име накнаде парничних трошкова исплати одређене новчане износе, а на основу извршне пресуде Општинског суда у Чачку П бр. 279/00 од 26.05.2005.године. Предлог за извршење извршних поверилаца усвојен је решењем о извршењу од 12.06.2006.године. Решењем Окружног суда у Чачку Гж бр. 1461/06 од 18.10.2006.године одбијена је као неоснована жалба извршног дужника ЈКП Чачак и потврђено је првостепено решење о извршењу. Решење о извршењу је 30.06.2014.године извршено у целости у погледу наплате тражених трошкова, али исто до доношења одлуке Вишег суда у Чачку није извршено у делу отклањања недостатака на инсталацији топловодне мреже, јер и поред предузетих процесних радњи Основног суда у Чачку и спремности извршног дужника ЈКП Чачак да приступи извршењу извршење није спроведено због противљења извршног дужника, овде предлагача М.П.. Извршни дужник М.П. је 02.09.2014.године Основном суду доставио поднесак којим је оспорио тврдње да се противи извршењу у погледу успостављања топлотне енергије, те је Основни суд у Чачку закључком од 26.09.2014.године наложио извршном дужнику ЈКП Чачак да се у року од 5 дана изјасни на наведени поднесак овде предлагача. То је била последња радња која је извршена у наведеном извршном поступку.

Код овако утврђених чињеница оцењујући поднети захтев предлагача и разлоге изнете у њему, те ценећи гаранције из члана 32. став 1. Устава Републике Србије и одредбе члана 5. став 1. Закона о извршеном поступку, односно члан 6. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу из којих произилазе начела хитности извршног поступка, Виши суд у Чачку је утврдио да подносиоцу захтева није повређено уставно право на суђење у разумном року, јер је својим радњама и понашањем у наведеном извршном предмету Основног суда у Чачку допринео дугом трајању извршног поступка уз напомену да подносилац захтева у том извршном предмету има својство солидарног извршног дужника. Стога је одбио и захтев за новчану накнаду у износу од 90.000,00 динара и трошкове поступка у истом износу.

Одредбама члана 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13) прописано је да странка у судском поступку која

сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року у коме може да тражи накнаду због повреде тог права. Ако је захтев подносиоца основан суд може одредити примерену накнаду као и рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року, а накнада се исплаћује из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од 3 месеца од дана подношења захтева за исплату, с тим што се на поступак примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак. Одредбама Закона о извршном поступку који је важио у време покретања извршног поступка и важећим Законом о извршењу и обезбеђењу дефинисана су основна начела извршног поступка, а то су начело хитности поступања без одуговлачења и начело официјелности.

Разумна дужина трајања судског поступка зависи од сложености случаја, понашања подносиоца захтева као странке у поступку, поступања надлежног суда који води поступак, као и значаја и природе постављеног захтева за странку која је покренула поступак. Ценећи наведене критеријуме правилно је Виши суд у Чачку закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року поступањем извршног суда, већ напротив подносилац захтева је као извршни солидарни дужник био у обавези да омогући спровођење извршења решења од 12.06.2006.године да се отклоне недостаци на инсталацији топловодне мреже уместо што је својим противљењем и опструкцијама ометао поступак извршења, те обзиром на понашање подносиоца захтева као странке у поступку нису испуњени услови из члана 8а и 8б за утврђење повреде права на суђење у разумном року, а самим тим и утврђење права на примерену накнаду и трошкове поступка.

Жалбени наводи предлагача да је у поступку извршења продао кућу ради измирења обавеза према извршним повериоцима у погледу плаћања износа утврђене штете и трошкова поступка у засебно формираном извршном предмету И бр. 2627/04 нису од утицаја на другачију одлуку по предлогу за заштиту права на суђење у разумном року у предмету И бр. 296/10 раније И бр. 2332/06 јер се ради о посебним поступцима извршења у којима је предлагач имао својство извршног дужника, а самим тим и обавезу да намири потраживања поверилаца. Предлагач је као извршни дужник имао обавезу да поступи по решењу о извршењу и са другим солидарним дужником пронађе решење за поступање по том решењу, те разлози на које се позивао предлагач као извршни дужник при одбијању да се нарушава ентеријер његовог пословог простора у поступку спровођења извршења нису разлози који утичу на другачији закључак нижестепеног суда о доприносу предлагача дугом трајању поступка извршења. Стога непоступање предлагача као извршног дужника по обавезама из извршног решења не може водити успостављању његовог права на утврђење повреде права на суђење у разумном року.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП, у вези са чланом 402 истог закона и чланом 30. став 2. ЗВП.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.